szélhárfa

szelharfa.gif [1]

.

A szélhárfa (Aeolian Harp) ókori eredetû húros hangszer [2], ami Aeolusz-ról, a görögök szél-istenérõl kapta az eolhárfa nevet.
A fadobozra feszített, egyforma hosszú, de különbözõ vastagságú húr [3]ok a levegõ mozgására, fuvallatára szólalnak meg.
Olcsó, igénytelen hangszer: gyakorlást nem igényel, és a szél is ingyen van.

►hangszobor [4], gépzene [5]

Madách Imre:

Szélhárfa

Szélhárfa a költő keble, ha
Némán, magába zárva áll,
Sok szép daleszme szunnyadozva,
Mint a virág bimbója vár.

S ha illatos szél lenge csókja
Hoz rája rózsalevelet,
Megcsendűl ím a hárfa hangja
És zeng édes lágy éneket.

Ha jő az ősz fagyos szelével
És sárga lombot hord legott,
Gyászos rokonság érzetében
A hárfa húr is felzokog.

De hogy ha Istennek haragja
Viharzik a szent hon felett,
Mi hárfa volt, most vész harangja
És felsikolt és megreped.

*A Wikiforrásból: „*http://hu.wikisource.org/wiki/Sz%C3%A9lh%C3%A1rfa *[6]”*

Forrás webcím: https://www.zenci.hu/szocikk/szelharfa

Hivatkozások:
[1] https://www.zenci.hu/sites/www.zenci.hu/files/kep/09/szelharfa.gif
[2] https://www.zenci.hu/szocikk/huros-hangszer
[3] https://www.zenci.hu/szocikk/hur
[4] https://www.zenci.hu/szocikk/hangszobor
[5] https://www.zenci.hu/szocikk/gepzene
[6] http://hu.wikisource.org/wiki/Sz%C3%A9lh%C3%A1rfa